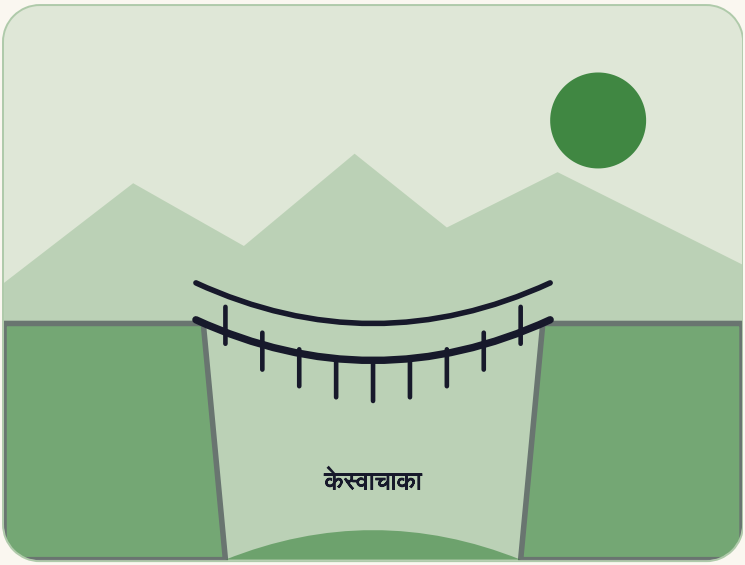

पेरू

गवतापासून बनलेला पूल

दर जूनमध्ये, अँडीजमधले चार समुदाय एका दरीवर गवताचा नवा पूल विणतात, जसे लोक शतकानुशतके करत आले आहेत.

कुठे केस्वाचाका, कानास प्रांत, कुस्को

कोण क्वेचुआ भाषी चार समुदाय, जे दर वर्षी केस्वाचाकाचा दोरीचा पूल पुन्हा बांधतात

केव्हा इंका काळापासून आजपर्यंत

4 मिनिटांचे वाचन

प्रकरण पहिलं

गोष्ट

पेरूच्या अँडीज पर्वतांत उंचावर एक पूल दरीवर लटकलेला आहे. दरी म्हणजे अरुंद खोरे, ज्याचे उतार सरळ असतात. अपुरीमाक नदी खूप खाली वाहते. पूल गवताचा बनलेला आहे.

त्याचे नाव केस्वाचाका आहे. अनेक स्रोत त्याला इंका लोकांचा शेवटचा दोरीचा पूल म्हणतात. इंका लोकांनी शेकडो वर्षांपूर्वी असे अनेक पूल बांधले होते. बहुतेक आता नाहीत. हा पूल टिकून आहे कारण लोक तो दर वर्षी पुन्हा विणतात.

दोरीवर दोरी

क्वेचुआ भाषी चार समुदाय मिळून हे काम करतात. त्यांची नावे आहेत हुइंचिरी, चौपिबांडा, चोक्कायुआ आणि कोलाना केहुए. मेच्या शेवटी कुटुंबे सुरुवात करतात. ते डोंगरावरचे एक कठीण गवत कापतात, भिजवतात आणि दगडांनी कुटतात. मग ते पीळ देऊन बारीक दोऱ्या बनवतात.

बहुतेक दोरी स्त्रिया आणि मुले बनवतात. बारीक दोऱ्यांना पीळ देऊन जाड दोऱ्या बनवल्या जातात. त्या गुंफून सहा मोठे दोर बनतात. पुरुष जड दोर दरीपर्यंत उचलून नेतात.

> आज तुम्ही जिवंत संस्कृती तुमच्या समोर पाहू शकता, जी 500 वर्षे मागे जाते.
>
> जोसे बारेइरो, स्मिथसोनियनचे, National Geographic मध्ये उद्धृत

4
समुदाय मिळून बनवतात

3
नवा पूल विणायला दिवस

2013
ज्या वर्षी युनेस्कोने या परंपरेला यादीत घातले

दरीवर तीन दिवस

जूनमध्ये काम दरीवर पोहोचते. जुना पूल कापून सोडला जातो. तो नदीत पडतो. कारागीर नवे दोर दोन्ही बाजूंच्या जुन्या दगडी खांबांना बांधतात. मग दोन गट विणतात, प्रत्येक बाजूने एक. ते सुरक्षा-पट्ट्यांशिवाय काम करतात.

काम तेव्हा पूर्ण होते जेव्हा दोन्ही गट मध्ये भेटतात. लोक ओरडतात “हायली केस्वाचाका!” मग उत्सव सुरू होतो. स्थानिक रीतीनुसार पूल बांधण्यासाठी फक्त पुरुष खाली उतरतात.

हे कौशल्य आईवडिलांकडून मुलांकडे जाते. काही रहिवासी मानतात की जर त्यांनी नवा पूल बांधणे सोडले, तर हवामान बिघडेल. ते म्हणतात की ज्या वर्षांत हे झाले नाही, त्यानंतर गारा आणि दुष्काळ आले.

2013 मध्ये संयुक्त राष्ट्रांची संस्कृती संस्था युनेस्कोने या परंपरेला आपल्या जिवंत वारशाच्या यादीत घातले. आता पर्यटक ते पाहायला येतात, आणि त्यांचे पैसे समुदायांच्या कामी येतात. पुढच्या जूनमध्ये ते पुन्हा हे सर्व करतील.

केव्हा काय घडलं

- **इंका** इंका कारागीर दोरीच्या पुलांनी आपले साम्राज्य जोडतात.
- **मे** कुटुंबे गवत कापून दोरी वळायला सुरुवात करतात.
- **जून** जुना पूल कापून सोडला जातो. तीन दिवसांत नवा विणला जातो.
- **2013** युनेस्को या परंपरेला यादीत घालते.

प्रकरण दुसरे

ही गोष्ट खास का आहे

हा पूल संग्रहालयातली वस्तू नाही. तो दर वर्षी पुन्हा बांधावा लागतो, म्हणून कौशल्य दर वर्षी पुढे द्यावे लागते.

याचा कोणी एक नायक नाही. अनेक सामान्य माणसे प्रत्येकजण एक लहान भाग पार पाडतात, आणि पूल म्हणूनच उभा राहतो.

आमचं मत

या पुलाला कोणतेही यंत्र किंवा कोणी एकटा नेता तोलून धरत नाही. लोक तोलून धरतात, दर वर्षी एकत्र येऊन.

प्रकरण तिसरे

आपण काय शिकू शकतो

1 काम वाटून घ्या

चार समुदाय दोऱ्या, हात आणि वेळ देतात. *National Geographic* नुसार ते मजुरीशिवाय एकत्र काम करतात.

हे करून पाहा: या आठवड्यात दोन-तीन जणांना एका कामात तुमच्यासोबत हात लावायला सांगा.

2 कौशल्य पुढे द्या

विणकाम कुटुंबांच्या आतच शिकवले जाते, युनेस्कोनुसार.

हे करून पाहा: एखाद्या लहानाला एक कौशल्य शिकवा, किंवा एखाद्या वडीलधाऱ्याकडून एक शिका.

3 लहान धाग्यांतून बनवा

बारीक दोऱ्या जाड दोऱ्या बनतात, मग सहा मोठे दोर.

हे करून पाहा: एका मोठ्या ध्येयाचे तीन लहान धागे करा. आज पहिला सुरू करा.

4 देखभालीला रीत बनवा

दर जूनमध्ये ते पूल नवा करतात. ते त्याच्या पडण्याची वाट पाहत नाहीत.

हे करून पाहा: दर महिन्यात एक ठरावीक दिवस निवडा, ज्या दिवशी तुम्ही ज्यावर अवलंबून आहात ती एखादी गोष्ट तपासा.

मनात ठेवण्यासारखा एक विचार

जो पूल दर वर्षी पुन्हा बनतो, तो कधी म्हातारा होत नाही.

स्रोत (इंग्रजीत)

UNESCO
Knowledge, skills and rituals related to the annual renewal of the Q'eswachaka bridge (2013)

National Geographic
This Suspension Bridge Is Made From Grass (2018)

AFP, via Prothom Alo
Gravity-defying: revamping an Inca rope suspension bridge (2023)

PromPerú
Q'eswachaka, the hanging bridge that was started by the Incas and is still being built today (2019)

तथ्य-तपासणी टीप: स्रोत मुख्य कथेवर सहमत आहेत आणि तपशिलात वेगळे आहेत. वय: National Geographic आणि PromPerú सुमारे 500 वर्षे सांगतात; AFP सुमारे 600; कथा फक्त "शेकडो वर्षे" म्हणते. आकार: PromPerú 92 फूट लांबी देते, AFP सुमारे 100 फूट (30 मीटर), National Geographic 120 फूट; कथा कोणतीही लांबी देत नाही. वेळ: AFP आणि PromPerú जून सांगतात (PromPerú: दुसरा आठवडा) आणि National Geographic वसंत सांगते; पेरूमध्ये जून हा शरद ऋतूचा महिना आहे, म्हणून कथा AFP आणि PromPerú ला अनुसरते. किती वेळा: युनेस्को, AFP आणि PromPerú दर वर्षी सांगतात; National Geographic सांगते की पूर्वी पूल साधारण दर तीन वर्षांनी बदलला जाई आणि हा वार्षिक कार्यक्रम काही प्रमाणात पर्यटन आणि सुरक्षिततेमुळे झाला. चार समुदायांची नावे युनेस्को, National Geographic आणि PromPerú हुइंचिरी, चौपिबांडा, चोक्कायुआ आणि कोलाना (केहुए) अशी देतात; AFP कानास प्रांतातील चार गावे म्हणते. "पूल बांधण्यासाठी फक्त पुरुष खाली उतरतात" ही स्थानिक रीत National Geographic, AFP आणि PromPerú सांगतात; ते जी कारणे देतात त्या श्रद्धा आहेत, आणि कथा त्या पुन्हा सांगत नाही. नवा पूल न बांधल्यास गारा आणि दुष्काळ येतो ही श्रद्धा PromPerú रहिवाशांची साक्ष म्हणून सांगते; ती श्रद्धा आहे, तथ्य नाही. "इंका लोकांचा शेवटचा दोरीचा पूल" हे वर्णन National Geographic आणि AFP वापरतात; PromPerú म्हणते की तो एकमेव इंका पूल आहे जो 500 वर्षांहून अधिक टिकला. "मजुरीशिवाय" हा तपशील National Geographic चा आहे; "सुरक्षा-पट्ट्यांशिवाय", ओरड "हायली केस्वाचाका" आणि पर्यटनाची कमाई AFP ची आहेत. दोरी बनवण्याचे टप्पे युनेस्को आणि

PromPerú चे आहेत. उद्धरण स्मिथसोनियनचे संशोधक जोसे बारेइरो यांचे आहे, National Geographic मध्ये. नकाशावरील खूण पुलाजवळ आहे. “आमचं मत” असलेल्या ओळी आमचं स्वतःचं विश्लेषण आहे. बाकी सर्व माहिती वरील स्रोतांमधून घेतली आहे.